

Сведения, получени от ЦАНА ДИМИТРОВА на 15.VI.1972 г.

Предложих и да ми даде да съхранявам дневника, който си беше водила за Мило, но не ми го даде. А там го описваше с подробности какъве, какви грижи полага за него.

Моят мъж и Ликов /по-късно мъж на Багряна/ са били настанени по време на една от войните в Дупница и там са се запознали с Р. снев и с Беса. Още тогава Димитров ми е разказвал, че била много хубава жена.

Беса ми е казвала, че Гоце Делчев бил темен комшия и била влюбен в нея. Тя имала много обожатели.

Малко преди смъртта си ми подарила една голяма порцеланова чиния и една табличка от цветно стъкло да ги имам за спомен от нея. И до сега ги називам Мисля да ги дам на Люси за спомен от майка и.

Беса ми е разправяла, че Мило обичал да стои при прозореца на стаята си и да наблюдава игрите на децата навън, без да иска да излезе.

Дори и в най-трудните за семейството години тя не се лишавала от момиче-домашна помощница. Така беше свикнала. Казвала ми е, че не бива да се лишавам от такава помощ.

Макар и да билиме много близки, ние до край запазихме първоначалното обръщение една към друга - Генева, Димитрова.

По отношение на грижите за детето си Люси е същата като майка си - като гледам нея като че ли виждам Беса.

Мисля, че дълга за апартаменте изплащаха до смъртта на Беса.

Правилно е отразено мястото на Р. снев в семейството. Той дори заслужава много повече. Болко бащи гледат като родни доведените си деца, и което е много важно, той никога не е правил въпрос за това. Вероятно и Мило се е държал много добре с него.

С Беса се запознахме чрез Ликов - тогава той беше разведен с първата си жена. Моят мъж също я познаваше от Дупница.

За Багряна Ликов се ожени по-късно по време на бомбардировките. Хранели се в един стол в София и от там завързали връзка. Той беше красавец и много културен човек.

Беса ми е разказвала, че когато един път Мило бил у Радевски бил гладен и го поканили да хапне нещо в столовата. Там била и Елена Димитрова, с която се разговорили и едва по-късно Мило разбрал, че това е жената на Червенков.